

באוור הילכה

* מוקליקין וכו' קדם להבדלה. עין במשבר ברורה בהפה שמקובל בשם ט"ז. וזה אמת ודברים אמורים גזין בשיטתה והבדלה קוזמת: הטהריל' לפאראג והטפסות יודיט'וטס נוכחה בא"ח ופי' קוש ותירטיטים, וכן מרבה אמורים קמי' קשיטה השליחן-שרוף ונרכז'א, הכל פה הפוך אכלהם וקסלה'ה ובה וסרג'א ובית-טאיר. וכן קוקדרמלה שיב' אל כל ראיימי'ו של הטעון, וכן פשאלת-יעביז פסיטים מס'ין עם סלט-טעריריך. אכן באחת כבר נשמע דבר זה בין החמים אף-ה'ר' קמאו, לדב' מה ששמע בראית-יעיר שדעת רצופת-הדרשן נריה-תנעה קודם, והפריל' לא-זעיר ובל'בו סוכרים מס'ין פמ'תו, ורק' דר' אבורקעם פטב' ש'יש שפ'ר-ל'ו'ן קומ'ם, פי' הגה בפאייר' קח' שבח'ה גנו להדרין נריה-תנעה קום תבק'ה. ובאסקול הילכת הנגנה כרוב' וזה לשו': ראיימ' ורטם מקרין' קומ'ם קקדלה', ול' הפתוח' ג'אה שטעותו קידם וכו', עין' שם עניין בטחוח הש' ברוכיזף וטור לאחבותם. ויל'ין' קאנ'ן להתגנה בזה קמו'ה הש'ה-כטב' פה אחרוניהם. בדב'ת-ההנחת אין לשנות הנקגה שונגו מועלם להדרין נריה-תנעה קום, ובכיוון, דעכיד' פטר עכידי' ורוצקיד' פטר עכידי' וכו', וכן פער-א-גדים פטב' דאין' לגער' של שם אדרם יי' יש לו על טי' לסתך:

(א) אין מבדילין בדור חנוכה. רוזה לומר, שאם בדור א' חלה על הרולגה נריה-תנעה אין להבדיל עליהם אחר-ה'ך, מטעם החטיה בשליחן-עוון. (ב) אבל יכול לברך חילה על הנריה-תנעה להבדילה ולקבותהו), ולפ' זו ולמליקה למוצאות נריה-תנעה, וערוף טפי' למעד' הבוי, ובין דעכיד' בה מצחה חר'א, לייעדר בה מצחה א-חרטמא; אלא דב'ין דקומה לא דלאחר קא-פוקי-יומא עדיף טפי'. בדילקהה בסעיף ב. נועגנו להדרין נריה-תנעה חילה' ושוב אי א' ש' להבדיל עלייו: ב (ב) קלים התחב'ת. ראי' דמצות הבדלה א-ריריה, מפל' מקום כל מה רונכל לאחר ליצאת מן השבת (ג) עדיף טפי', וגם בהדרליה יש פרטומי נס'א¹⁴. אכן שבח' א'פה חוננתנו¹⁵, יאמ' ה'מבריל' בין קרע' ל-ה'ל' ¹⁶ ואחר-ה'ך קדריק. ואחר-ה'ך או מרים זי'ין ל-ה'ר' ¹⁷ ווזח לומר, וכבר שר' שמע' ה'ב'לה. (ג) ורבנן מוג'ם, דהא לא בתקון ליצאת מהבדלה של שליחן-צטב'ו ש-שמע' בבייה-ה'פנסת' ודע, דעת' ¹⁸ ועוד (ה) כמוה א-חרונים שעומדים בשיטהו פליגי על עקר דינו של המחבר ור' מא' וס' קרא לא להו דמצות הבדלה קוזמתה לנריה-תנעה ממשום דהיא גדרית. וזאת באוור הילכה שהבאו ר' דיש בזה דעות בין קראשווים, ועל'ין בבל'ם הילכה שhabano ר' דיש בזה דעות בין קראשווים שונגו בישנאל לדרל'ם ובל'ם א-חרב'ר לרב'ר¹⁹) וברובו שיבור הילכה א-חרב'ר לרב'ר²⁰.

משנה ברורה

לפתח וכו'. ואם לא' גתן, אסור לפקח דבורה שפתחיל יברופו²¹: ב (ד) בד'ת עצמה וכ'ר. שפטתית'ו געיל'ת' טקרכ'ב השמן לנו או מרחיקו ממנה²² ורש בזו מששים מכבה או מבירע²³, וא-ער-על-א'ב' דאיינו מכון ליה, (2) היה פסיק רישא: (ה) ועין לעיל וכו'. רוזה לומר, דשם ס'ם לא-א'ר, ובין הילכה:

א (א) אומר על הניטים¹⁰. פחו בספרים, שגנוף על הניטים יאמר "על הניטים" בנו'ו, בן באפלה הוא בקרבתה הפו'ו. "בשעודה עליים", יש לנו פחת "عليים", דקה אחר-כך אומר "על עוף ישלאל", אלא-אלא-אין אומר "על עוף ישלאל" [פ"ח]: (ב) בברוחה מהמו'ן בברית הארץ ובתפלת ברכת מודים¹¹. (ט) הטעט, (ט) רכה מלוא תחנה עקרה הוודה היא. ובברכה מעין שלש ברכה ופחים (ט) אין מופחים של חנפה

(ב) גמאנא שם. ואען לאיל ביטין רעו זכרו של שענה ושל הלב מאה. ותחם כנשימינישטער. איהה בטדור ורכירא לה דלאו פַּסְיכָּן וְלִשְׁאָהוָה, ומאתמר הקמאנא שם זיךרא דלא בפֿרְדָּשָׁן ר' אַלְיאָן כפְּרִדְלִישָׁן אַחֲרִים שֶׁהָכְבָּא לְעֵילָן פְּטַהְרָן בְּפֿרְדָּשָׁן, עזין שֶׁשְׁבִּרְתִּיְּקָרָב. וְהַגָּן אָפְּלָשׁ וְעַטְעַטְעַטְעַטְרִיְּרִי. זיךרא דלאו פַּסְיכָּן זיךרא דפְּסִיקָּן וְרִישָׁא דלאו נִיחָא לה מַפְּרָר לְבִּפְתֻּחָה. ואפְּלָשׁ זֶה בְּפָנֵינוּ בְּלֹא בְּבָעָה זֶה, גְּרָבִים חֹלְקִים עַלְיוֹן, וְכְרָאִיטָה בְּסִימָן שֶׁבְּפָעָר יִתְעַזְּזָב: (ג) בְּחִי וְעַטְעַטְעַטְעַטְרִיְּנִים: (ד) בּוֹסְקִים: (ה) בְּרִירִיְּקִדים: (ו) גָּמָאנָה: (ז) גָּמָאנָה: (ח) בְּכָאָר הַכְּלָבָה: (ט) גָּמָאנָה: (י) פְּגִינְגָּדָטָם בְּשֶׁם זֶה: (ז) פְּגִינְגָּדָטָם בְּשֶׁם זֶה, אַרְתָּה לְחוֹבָד, דָּלָל חַי הַהְכָּמָמָה מֵהַשְּׁאָבָר הוּא לְמִתְּנוּמָה וְבָסָר בְּשֶׁם זֶה:

שער האזינו

(7) גמנים שם. ואכן לפחות בסעין רעו ובוגר של שענה ושל הלב אמָר. ותמיד קשישים מושכים לשליטה. אנה בטדור ודקירה לה דלאו פְּסִיק ר' ר' שאה, ומאתר הקמאנא שם. ידרש דלא בדורות ר' א' אלא בדורותים א' חירום ששהילא לעיל בטדור בדורות ר' עין, עין שם בדורות ר' עין. וכ"ז א' פְּלַשׁ פְּלַשׁ הַיְשֵׁם י' שְׁתִּיףְתִּיר, ד' בְּבָרָא לה בפְּסִיק קערוך דספיק ר' ישא דלא יניא לה מפרק לרפהחה. ואפקלו לרפהחה זה מה פון איין בלה בדעה זו, גורבים חולוקים עלין, וכראיאט פְּסִיק שנ' שכ פער' ית, עין שם:

(8) ב' ח' וחנוך זקנים: (9) גזקנים: (2) פריר' גאנטער: (7) גמאל: (6) ען בעבור גאנטער: (1) פְּגִינְגֶּדֶם בעש' גאנטער: (4) פְּגִינְגֶּדֶם בעש' גאנטער: (5) פְּגִינְגֶּדֶם בעש' גאנטער:

מילואים הלוות חנכה תרעט טרפ המשר מעמוד קודם

[משנ'ב ס'ק ב]
יש לזרע בון, וברעליל ביטמן ריעז פערץ א^ז.
(2) ובמו שחייב השיער שם, שאם הנר קבע בכוון שמיוחסה הדלת,
אסור לפתח את הדלת בדרכה, שמא תקיש הדלת על הנר והכבנה,
אלא רק יפתח ונעל בונחה.

יש לחיקל לפתח בונחה לאט שלא תגרום פתיחת הדלת עצמה
לזהו שhabבאו. ואם פתיחת הדלת גורמת רק לשינוי בצורת הלבדה,
דעת הגרשין או ערברך (ששי' פיג' סלחח) שאון לחוש לבך, אם אינה
גורמת להבעה יותרה של השם או השעה. וכן דעת הגראיינן קרליין
(חו"ש שני שבת חיב עמי רלה).

הלוות חנכה סיימן טרפ תרפא

המשר מעמוד קומת

שאינו מחויב בהבדלה שהר ששבת היה קטן, כלל הדעתות يولיך
תחילה, ועה, שבג לאחר החרלקה כל זמן הכליל נשארם
מצוי קדושת שבת עליון, עדיף לאחר בחרונאת השבת.

סיימן טרפ

דין 'על הנשים' בבחנכה

[משנ'ב ס'ק א]
אופר 'על הנשים'
(1) ולהזכיר קודם תפילה שמונה עשרה של ערבית, לומר על הנשים/
כתב לעיל (ס"י רל ס'ק ז) שמותר להזכיר ואינו נחשב לדופסק, למורות
שגם אם שכיר לאומנו אין חור.
וכיו' שאין אמרורים על הנשים באופן קבע כל השנה, כתוב לעיל (ס'
ק ס'ק א) שנזכה בתפילה הראשונית שאומר על הנשים ותפלל מותן
סידור. ומה עד מה שבתבונו שם.
וגם המתפלל ערבית מבעוד יום ביום הראשון של חנוכה, כתוב לקמן
(ס' תרצג ס'ק ז) ובעשה"ץ שם (ס'ק ז) שעליו לומר על הנשים.
ואם טעה ואמר 'על הנשים' כבר בתפילה מנוחה של ערבית חנוכה,
כתב המכור חיזים (לבעל החותם יאיר ס"י קח סי' יט) שאינו חור,
שיתכן שברר מחשב ל'יום הזה', וכן דורה הגראט פינישטיין (שווית
רבמות אפרים חיב ס'י קפה את יא) שאינו חור, כיון שכבר איז היה
הנש. וכן אם אמר 'על הנשים' בערךת של מוצאי חנוכה, משמע
בא"א (בוטשאטש, מהדרית סי' א) שאין ציריך לחור. שוגם או היה
הנס.

וכשהל יום ראשון של חנוכה בשבת, אף אם מתפלל מנוחה לאחר
שהחליק נרות חנוכה, הווה הגריש אלישיב (קובץ מקבשי תורה קובץ
לע' עז) שלא יאמר 'על הנשים' בתפילה מנוחה, וכן כתוב הגראט
קינבסקי (איש ישראל פמי' הע' נא). ובදעת הגראיין או ערברך, ראה
הלוות שלמה (חנוכה פ"ז ארכות הלכה הע' 17).

ולוחפלל בחנוכה מנוחה קעדיה, כתוב בספר מועדים וחנונות (ח'ח' (ז)
ס' צר) בשם הגריא קוטל שאין ראוי לעשות כן, בין שקבעו את ימי
הchanוכה לימי היל והזאות, ובאמירת 'על הנשים' בצעבור שזהואה
בצעבור, ובשמתפלל מנוחה קערה בין שלא חזרום על כל חרות השער
הרי לא אומר 'על הנשים' בצעבור. וכן דורה הגראיין סרני (שווית
אפרים ח'ז סי' קדו'ות ז).
[עשה"ץ ס'ק ב]

אם אפ' מר 'על הנשים' פ'עב'יה והשלים פ'פ'לטו^ט,
(2) כתוב בשורת חיים שאל (ח'א סי' עה ס'ק ג) שיחזור לומר 'על הנשים'
במקומו, וכן הווה הגראיין קינבסקי והגריאן קרליין (אור ישראל [דרhook]
עמ' רשת).

(6) וכמפורסם בשווייע לעיל (ס"י רצט ס'ז) שאסור לעשות שום מלאכה
קדם שבירך, ואם צריך לעשות מלאכה קודם שהבדיל בתפילה
אומרים 'ברוך המברך בין הקודש ובין החול'.

(7) והמנגן בארץ ישראל, כתוב בלוח לארץ ישראל (חטבה) שהוא
לומר 'ידעת לך' בבית לאחר הדלקת נר חנוכה. וממנגן החזוייא מטה
ראה בספר ארחות רבינו (ח'ג עמי לא).

[משנ'ב ס'ק ג]

ואחדרך למקדייל^ט וכו', דע' עביד במר עביד^ט,

(8) ובעתם הדרור שבית הכנסת מקדימים לחדרך לפני הבדלה, אז אין
זה תלוד במנגן המקומות. ביאר הגרשין או ערברך (ששי' בניח הע' קו)
שהחולקת רשות חנוכה בבית הכנסת היא ממש מנדגת, והרי זה דומה
לקראית מגילת רות או שר השירים שמקדים לקרותן בבית
הכנסת קודם קראית התורה ולא חוששים להזכיר את התורה, ורק
מגילת אסתר שהיא חובה קוראים אחר קראית התורה משום
שקריאות התורה קדמת שהיה תדירה. ובשושית שבט הלוי (ח' סי'
פח) כתוב, שהרי הדלקת נר חנוכה בבית הכנסת גם ההבדלה בית
הכנסת שתיחנן רך מנהג ואם כן יש לאחר את ההבדלה, משום
שעדיף לאחר יציאת השבת.

(9) וכן עכטב המשנ'ב יודעך במר עביד ועובד במר עביד, נבייא
את דעתות דפוסים בזה: הקטע'ע (ס' קלט סי' יח) והשדי' חמד
(אסיפות דינים מערבות חנוכה סי' ט) והק איש חי (שנה א' פ' וישב
אות בא) והמנאoor ושם (פ' מץ ד' ו' ישא עניין) בשם החנוכה
מלובילו בשט ר' שמואל שמלקלקי מינקלשטיין כתם, שכבתו יבדיל
תחוללה. וכן כתוב העורך השלחן (ס'ם) שיבדריל תחוללה, ובטעם הרדר
הכיא מהכל בו בשם הראבי שאמ' ודליך נר חנוכה תחוללה אף
שאסור ליזנות מאוור, מימ' מנאoor שכבר השתמש באור וכבוסט מאור
השקש' שונחה ממנה, ובצד יובל אחר קר' לבך בהבללה על האש
שכבר טנה ממנה, וסימ' שק נוהגים. וכן הביא הক' החים' (ס'ק ז)
בשם כמה אחוונים שבבתו יבדיל תחוללה, וכן כתוב בשושית שבט
(ח'ז סי' פ' מה' ז) וכן נתנו החזוייא והגראיין קינבסקי (ארחות
רבינו ח'ג עמי ל-לא).

נאזכיר, בשורית אבנ' נור (ארוח סי' מצט) והחיי ארם (בכל קד' סל'ז)
בתבו שגם בבתו יש להחליק נר חנוכה תחוללה, וכן נהג החכם ספר
(מנג' החתום סופר פ'ז אוט ב) וכן נdag הגרשין או ערברך (הליכות
שלמה חנוכה פט'ז סי' ט) וכן נהג בירושלים להחליק תחוללה לוח
לא"ר ישראל חנוכה). ומובה בשם הנר'יך זונפלד (חורת חיים ח'ב'
הלוות והנגנות חנוכה אותן) שחייה מבקש שכיבתו לו את נרת
וחדר'יקם קודם הבדלה, משום שאין מעבירון על המנותות.
ולגבי גער שנעשה בר מצחה במחזאי שבת חנוכה, הווה הגראי
אלישיב (הגרט גורס בשמו), תל' תלפיות קובץ מה' א' שכיבון

הילכות חנבה סימן תרפג תרפה

ורואם לא אמר (ג) אין מכיוןין אותו (יען לעיל פיטן רצד סעיף ד זה). בדומהו, אם נזכר באותה ברורה, כל זמן שלא הופיע את השם, אפילו נזכר בין 'אחת' ל'משם'. חומר: הגה יש אומרים ששלב על הפסים' בברכת המזון, (ה) (ד) קשוויש ל'ברךך' (ח) יאמר 'ווחנן ה'א יעשה לנו נסים וגפלאיות כשם שעשית לאבותינו בזמנים קדמ' בזמנן קפה, ימי מלחמתה כ' (כלומר). (ובבר נמקאאר סיטן קפז סעיף ד): ב' יטב במושך של שבת ושל ראש-חידש (ו) אריך להזכיר של חנכה, ארך-על-פי שאין מוקף בחנכה: ג' אין אומרים 'שם שעשית' וכו', אלא מסים יוצשית עםם נסים וగבורות בימים בהם בעת החזאת. (ח) יוש אומרים 'שם שעשית' וכו', אולם מסים יוצשית עםם נסים וגבורות בימים בהם בעת החזאת.

תרפָג ובו סעיף אחר:

א. כל שמותה ימי הנקה [*] (א) גומרים את ההלל: הנה וכל שמותה ימי הנקה (ב) אין אומרים פטנין רצואין וילמץ, ובתקון ברכין, אם בערך חנכה במונחה. וכך לאליל סימן קללה (ההילל ומונחא):

תרפף סדר קריית התורה בחנפה, וכו ג' סעיפים:

א [*] **ק' קורין בברכבות** (א) **בגשלאים ששבפרשת נשוא שלשה בבל יום.** יומתהיילין בברכת (ב) בהנימן (ויש אומרים שמתהיילין ביום כלות מ"ש טהר, וכן אני מזギין). **י' קורא אותו** (ג) **עם פהן ולווי,** וישראל קורא **'ב' יום קראשון.** (ויש אוקרים שהפכו קורא כל אותו פרשה עד י' ביום קראשון, וכלווי ומיישנא אל קורא ביום תרנשאון) (מהוגוט) (ונון נוקציג). **יב' יום שני קורא כהן 'ב' יום השני** עד פ' ב' פון בקר, ולוי עד י' ביום השלישי, וישראל חזר וקורא י' ביום השלישי. הaga ויש אוקרים שישנא אל קורא ביום פל"ט טהר ד סמ' על קדשניהם, שרביניך א' פלאה נטה ל' לא ראה בפסוקא שבחיה קדש נטה ופל' סמך פלאה ג' כס פטור ד סמ'

באר הילטב

(א) בפְּשָׁעַתִּים. וזה שיאטר כן בתְּפִלָּה אמר אָמֵר הַפְּלָגָה גָּוֹרָם קָצָבֶשָׁה. יש לומר קרשעה בהחטן, כי, לדשיכיהם מווין רוק ולהעכדים חי כי' כר' בל' לא מאירין, שי' באֲדָרָקִים, וכ' בכְּנָהָג. בפְּנֵי קָלָא וְאַז, ט'ו. ולבְּרוּשָׁשָׁב להלומר יכְּפִזְנָה נְזָהָרָא, ע'ו. ולְשָׂמְנִיחָה יְמִינָה לְלִהְזֹותָה כְּרָבָר, ט'ו:

(ב) קְמָבָה הַלְּלִיבָה: א"א שיר מזמור לאסף לפי שהם קץין י'ט מהאר שאותם ור' הלל:

כללו כי שואומרים וכי ממה בראן רפשתו שיאקברו בפצעה דצל בכתף קאבל, (זמנ' סיון) קלא פטב שכךחנה טיב שאררא כיא בכירין. (הנ"זאו בדור' שם, ע"ש):

משנה ברורה

לענשכיהם חורף, ולא יאכזר מחתורף בם"ב. אדריך לומר שסונת ימי חנוכה אללו להזות' [מ"א]:

א (א) גומדרין אָתֶה חַהֲלָלְךָ. לפיכך יומם נועף נס קָרֵשׁ. ונודע
יש טעם מים, ענן בכתרינו פְּשָׁעָתָךְ. ואחר הلال (ט) אומרים חי
קדושים. מי שהאה אבל, בשחתית (ט) אין מתקלל לפני העמלה, דהיינו,
הلال, לא ערכית מתקלל (ו), דמתהפל בראשה ח'ר'ש סמ'ון ערבית. אין
אוקרים של ארוף אפיקים, בשני ו וחמיישי | בפנעה ויהי רצון, אשר
ספרתוורה. ולענן היל אל מקר לזר בכתר האבל, ענן בשערין
תשובה (ו), אבל האבל בעצמו ברוריא לא אמר:

(א) הַנְשִׁיאִים. מושם שגמר מלאכת הפסבן בכבשלהו; (ב) כהנים. לפי שעשעה כנס עלי-די בנקים; (ג) עם בון ולוין, פון זקרוא עד לבני הפסבן, או עד להנחתה הפסבנה; (ד) נסאר יקרוא לוי וישראל; (ה) אבל אוותם שענינו עלקלחות לכך עד עזני ארכובס' הוא מנהג בטעות וצריך לבלולו; שההשלשה צריכין שייראו בסדר היום, וכסדר היום הוא פרישת קבורה. ואחר פריראה (ט) אומרים חי קדיש. אם טעו וקרוא בכווים שני של חנכה פרישת גבשא שליש וביבזא, (ג) עצמה להם,

שער הצעיר

(ב) צי ופריטים: (ג) פירמידות: (ד) צד אפקטים: (ה) תריזאדים: (ו) פרי חדש: (ז) לבדש: (ח) ברקיעיסוף:

(ג) הינו עדקן צדק / וצויין הוא קיצור חיבורת [ר'ת] הראשונות שבג' הפסוקים – עדקן ועדקן צדקן.

וופורטום^(ג): (ג) אין מתחזירין אותו". דלאו דאונטיא נינחו, ואיך אפקפה לאברכט-הפטון. אין חילוק קרבט-הפטון בין כל גוון בשתת-העזה, אף דפקחה לאילך قادر שהוא שפה, מכל פסקום אנטו חוויה בשבייל על נגנום רבקה רפמאן. ענן בסיסמן כפה קמוניה ברורה סוף סעיף-הפטון לגו: (ד) קשפיגיע ל'גראטטען זונך בעקשה^(ה), והוא גדרין שאמר בן בפקלה אחר נמר ההפוליה, זונך בעקשה^(ג). קטע ייחיו לזרזון^(ז) נארן: (ה) יאמיר בערבעון, וכן בפזירים לבוטן. ובראשי-חישע שבחנה (7) יאמיר זה אחר גראטטען הוא יסדקש^(ו) וכיה, משומן דקורייר קודם: ב (1) צרייך להזידר. ריום הוא שנתחביב בארכעה הפלות. ראם לא אקייר, (כ) אין מתחזיר אומו: ג (1) אין אונטיאים קשים שעשיין^(ז). יש אומרים, משומן דלא ישאל אדים אצדריך גו' ראשונות ואחרונות, וטיעות הוא, זבשביל האכזר שרי, אלא עקר רקע השעם, דכל דבר דמיין להבא תקנו בלהכא, ובכבר דהרא דהעדי היי לשער, עקר עלי' קנטיס^(ח) קווי קלענבר נבץין: (ח) ויש אומרים שאקרים אותו. כתוב בית-יוסף: יודכיד במר עכיד וועכיד במר עכיד. בעל הפסים^(ט) יש למיר

שער

(7) יְהִי אָפָרִים: (ב) טַז וּפְרִיּוֹמָגָדִים: (ה) לְבָשָׂש: (ג) פְּרִיּוֹמָגָדִים

הלוּבָות חֲנֵבָה בַּיְמָן תְּרֵפָה

כיאורים ומוספים

יש אמרו אחר אלקי נזורי וקדום ייהו לרענן, וכן משמע לאזרוח לעיל (ס"י תקסה ס"ק ו-ז) לענין מי ששכח לומר עמנון בתקיעת ציבור במקומו. שבתב שיאמר באלאקי נזורי קודם ייהו לרענן, והוליך בשעה'צ' שם (ס"ק ז') שבדין הרבה אין יכול לאזרוח אף לאחר ייהו לרענן. השני, בין שענין לא עקר גמלוי, וכן כתוב בקונש'ע (ס"י ט' סי' ז') לענין מי ששכח עמנון שאמר אחריו אלקי נזורי קודם ייהו לרענן, וכן הורה הגראייש אלישיב (אשר האיש חי פ"ז אותו בה) לרענן, וכן מה שבתב בלוח אורץ ישראל, וכן בחות שני (שבת חז' קובץ הענינים עמי שנהן).

בַּיְמָן תְּרֵפָה

(משנ"ב ס"ק א')

גוזאראן את סקלל¹ וכן, עין בעית-יוקט² וכן, אונקרים קצ'י קדריש³ וכן, קיש הילל⁴, קא ערבית מתקפל⁵ וכן, עין בעשור-תשובה⁶. 1) גשים האם היבוט לומר הלל בחונכה, מסתימת דבריו משמען לבארה שאנין היבוט, וכן משמע ביריה לועל (ס"י תכוב ס"ב י"ה הלל) שרך כליל פסח נשים היבוט, שההلال הוא על הנס ואף הן היו באותו הזמן. והותיק ביביה ל' (שם), שאף שאמיק היבוט בהלל, אך בשאומנות הילל יוכלוות לברך עליה ואף על ההلال בראש חורש. וכן דעת הגראייש אוירברך (הלוּבות שלמה החנה פ"ז סי' ז') והגראייש אלישיב (קובץ התשובות חז' סי' קה) שנשים פטורות, אין שחאלל בחונכה איננו על המש מודלקת הנורות, אלא מהלל שבכל רפהל (ח'א סי' עה) ובשנית התשובות משובה (ח'א סי' נא) והמקור חיים (לבעל החותה יואר, קצ'ור הולכות סי' תרכמו) והדרי חמץ (אסתפת דינים הנוכה ט'אות ב') וגיאר שם את הרובבים פ"ג מהל, חנכה יריד שמשמע בדבורי שום פטורתה ושניות היבוט. משה (אויח' ח'א סי' קע ר'יה והנבן לעיד מה) שנשים היבוט. ובשות שבת הילל (ח'א סי' רה לה' תרפן) כתוב שיש מקום לחיקון. ואם טעה ואמר חצי הילל כמו בראש חדש, הורה הגראייש אלישיב (שעוורי מון הגראייש אלישיב ברבות י"ה, א) שאם הסיח דעתו ציריך להזoor ולברך ולהתחליל מילא לנו', וחסיק, שאם סיים את החצי הילל ובו רק לאחריו, נחשב היטחה הדעת. וכן כתוב הגראייש קיבנסקי (אשי ישראל בסוף ה chapter התשובה שמ'ו) שאם הסיח דעתה, יתכן שעריך להזoor ולברך, וצין לעין בשונה הילכות (ס"י תרצ' סי' ז').

וראה עוד בדעת הילל בימיים שגומרים בהם את הילל, בשועע לעיל (ס"י תפ' סי' א') ובמשנ'ב שם (ס"ק ב-ג) ובמה שבתבון שם.

2) שבתב שם, שבין שהוא חולק ברבנותי, ועת, שקוואים בחונכה כל שלם, וכמו בסוכות שליל ברבנותי, וכן, שאנו צריכים לומר את ההילל יום נשיא אחר, וכל נשיא צריך לומר את הילל על קרבנותו, ואין ראוי להחדש קריאה בעלי קריאת הילל. והערוך השלחן (ס"א) הוסיף עוד ענין, על פי מה שבתב השרע' סי' תרע' סי' ז' שבתון גורות מלכת החשמונאי בטלו גם מלהקrib קרבנות בחוג הסוכות ובשmini עצרת, וכן בנטז זה העשין שמנינה ימי חנכה וגומרים בו את הילל כמו בסוכות.

ובנדוד חיזב הילל בחונכה האם הוא מהתודה או מודבען, כתוב העמק ברוכה (הילל על הנס, עמי קבב) שבתוכלו הרשותנים אם חיובו מהתודה, ובשיות חותם סופר (וירד טף סי' רלא) כתוב שיתכן שיש למדוד מיציאת מצרים, שבמו שציהוה חותוב בפסח לפטר מציאת מצרים בפה, הוא והין שבחונכה שיצאנו ממצרים לחיים חיזב מהתורה לומר שירה בפה, וההענין שאללה (פר' וישלח שאלתא אלקי נזורי וקדום ייהו לרענן) השנוי, והשלוחן שלמה (ס"א) כתוב

(משנ"ב ס"ק כ)

אין מזגיין של חנכה ופירות⁷.

3) ובטעם הדבר שאין מכירין, כתוב לעיל (ס"י רה ס"ק נט) שאפיריל בברכת המזון אנו חייב לחזיר מעד הדין אלא רק מעד המנהג, ובברכת המזון מעין שלוש לא חיקנו לנוהג כן, ובשעה'צ' (כאן ס"ק ג' ציון לדברי הפט"ג (אי"א סי' א') בשם האיד (ס"ק ב'), שביאר בוה שתיקינו לחזיר על הנסים בברכת החודאה, ובמיען שלוש חזי אין ברכת הודאה, ואף שאומרדים בה יונזה לר' וכו' היינו רק בתרות מעין החותמה. ובשם הגראייש מבירטיק (הגודה של פסח מבית לי, אהרי בת רבעיע, ובכפר הוזרין לגראייז גורבץ עמי קל) ביאר, שמעין שלוש תיקנו מעין הברכות של ברכת המזון, החזן הוא שאמ שכח לומר על הנסים בברכת המזון אינו חזר לבירה, ביאר שאמריהם שם היא רקה והזורה בעלמאן (ומעתם זה אם שכח לאומרם לא קבע לו ברכיה בפי עצמה). ולכך גם אין מזגיין הברכות שקבשו בברכת המזון.

(משנ"ב ס"ק ג')

אין מזגיין אותו⁸ וכן, במילגה בחרואה סוף פ"ז י"ק⁹ לא' 4) ובמה שבתב השוע' שחוור אם נזכר בברכת מעין שלוש, כתוב בשנית מהרש"א אלפאנדי (ס"י ו' דף כ' ד"ה ובהיותה) שלא נשחט להפסיק, וכן כתוב בשנית צין אלעוזו (ח'יד סי' ט) וכן הורה הגראייש קיבנסקי (אור ישראל [ודרכן עמי רנה]).

(משנ"ב ס"ק ג')

5) ובמה שבתב השוע' שחוור אם נזכר בברכת מעין שלוש, כתוב בשנית מהרש"א אלפאנדי (ס"י ו' דף כ' ד"ה ובהיותה) שלא נשחט להפסיק, ובשנ'ב לאחר שאמ' השם' שאינו חזה, ביאר לעיל (שם ס"ק ל' ב') ובשעה'צ' לעיל (ס"י קפח סי' קה) שלאחר שאמ' היבט 'השם' נשחט בפסחים הברכות, וכן גם לא יאמר למניין וחיקין.

ואם אמר על הנסים של פורים בחונכה, כתוב בשנית שלמת חיים (ס"י טט) שאינו צריך לחזיר, שאין דעתו יותר מהשה בשוגג שאיתן צריך לחזיר, ומה שלא אמר על הנסים לא מעבב. מайдך, הגראייש ואונר (הגראי דינר בשם, בגלון מים חיים מס' 58) הורה, שנחשב כמו שאמר שחיות פורים. ביאר שקרה נסים אלה ונחשב בפרק, ויזהר לתחילה הברכה. ולפי מה שבתב המשנ'ב לעיל (ס"י קח סי' לה) בסוף ובסיום החזוי אדם (כלל בה סי' א), אם סיים את הברכה אותו רשותי לחזיר.

6) שבתב שם, שאף שלגבי ראש חדש של במווצאי שבת, וממשכה הסעודה השלשית, יזכיר את הראש חדש, אך במווצאי שבת חנכה ופורים, אפילו אם נמshaה סעודה לטור והלילה לא יאמר על הנסים, ביאר שהוכרחו אינה אלא רשות.

ואם שבת חנכה שכח לומר ר'zech' אר' על הנסים' אמר, כשהחוור ומברך בברכת המזון, כתוב הדג'יא (ס"י קפח סי' י) שאינו צריך לומר על הנסם, וכותב על זה בשעה'צ' שם (ס"ק כ' א) שלא הביאו כיון שדבריו אינם מוכרים, וכמו שהעיר הפט"ג שם. ובשונה הילכות (ס"ו) כתוב 'שאפשר שעריך' לחזיר ולהזכיר גם על הנסם.

(משנ"ב ס"ק ז')

ד'יך בעש'ה¹⁰, קודם יקיו' לרצוץ¹¹.

6) ואף שבתב שאין מבקשים בקשوت, כתוב הגר"ח קיבנסקי (וללה ומשקה עמי רמא) שיכROLL לומר 'הרחמן' וכו', פון שאן זו בקשה פריטה.

7) לא ביאר אם יאבור קודם ייהו לרענן הראשון, והשלוחן שלמה (ס"א) כתוב אלקי נזורי וקדום ייהו לרענן השנוי, והשלוחן שלמה (ס"א) כתוב

מילואים הלוות תעבה סיון רפואי תרפ'ה המשך מעמוד 296

מנחה וערבה. ובשותית דבר משה (לג'רים הלברשטט, סי' פח כתוב, שמנוגן חסידים שבתפלת שחרורין אין האבל מתפלל כלל, ובתפלת מתנה וערבה תליי במנוגן).

(5) ולענין תפילה הלילה הראשון של חנוכה, ראה מה שבtab בשעה'ע לעיל (סי' חקפא ס'ק יא) ובמשיב לעיל (סי' תרעא ס'ק מר).

(6) שהמאי דשעי תשובה (ד"ה גומזין) שנחלקו מוח הפסוקים, אוננס במשניב לעיל (סי' קלא ס'ק ב) הכריע שאון אמרות הלל בבית האבל, אלא שבראש חדש אףלו בשודולים המתפללים לבתיהם אינם צריכים לומר הלל, ובוחנכה צרכיטים לומר אחר קר בבתיהם. וזה גורר החדים (ח"א פ"ב אות ג ס'ק י-ו) כתוב שהמנוגן שאף בראש חדש יוצאים האבלים מהחדר והציבור אמרות הלל, ואם מתפללים בבית שנפטר שם, לא יאמרו הלה אף אם האבל יוצא מהחדר, ורקה עד מה שבtab לעיל שם.

סיון רפואי

ספר קריאת התוודה בתנבה

[משועב ס'ק ז]

וזריך לבקשן) וכו', הוא פרשת נישאים¹⁵.

(1) ובדיubar שקראו לדין רק עד זאוי אברכם, כתוב הבב הדינים (ס'ק ז) שיציאו ידי חובה, ולפי יתחייב לקרווא במס.

(2) ואם הדיחי לקרווא לסתן יוד המזכיר ביום הראשון, כתוב בשותית מנחת יצחק (ח"א סי' קטו) שעלהה להט הקראיה [שב כתוב לגביו כשל היום הראשון של חנוכה בשבת, אך לסברתו שם לבוארה הוא הדבר כשלბ בחולן].

בו אוט א) כתוב, שוק בשעה שבה נעשה הנט חיזבו מהותה, אבל בשנים שלאחר מכון חיזבו רק מודרבן.

(3) וכשותת החלף ש"ץ לאמורת ההל, כתוב בספר חזון למועד (להגוזי גודסרג, פבז הע' ה) שבראש חורש יאמר את הקrise יתקבל, מי שהירה השין בשחריר, אך בוחנכה שאמרות חי קדש, וביאור בספר שענו מוי שזדה השין בהל יטיל לומר את הקrise, יטיל השוטט על הסוברים הלבוט שלמה (חנוכה פ"ז דבר הלכה אוות ז) שהוטט על הטעות, וכן על כן, בין שבראש חדש התקבל מוסב על התפילה, וכן על השין שהירה בשחריר לאומרו, אבל בחוכמה שהחזי קדש הוא על ההל, יכול לאומרו גם השין השני שהירה רק בדיל, והוטטו (ארחות הלכה שם הע' ז) שאמר הנרשוי אוירבר שנדראים הדברים.

(4) וכן כתוב לעיל (סי' תרעא ס'ק מז), שהאבל מתפלל בוחנכה מנוח וממערב, אבל לא שחריר, והוסוף שבטי' באב ובטי' בשבט ובבלג בעומר שאון אמרות בהם היל מתפלל גם שחריר. אוננס לעיל (סי' תקפא ס'ק ז) כתוב, שבובל להתפלל גם שחריר אם אחר יאמר את ההל, אבל מוסף לא יתפלל, והוסוף, שהחזי אדם (כל קל' סי' ג) כתוב שבכבודומה שהגראי לא היה מנייח לאבל להתפלל אפילו שחריר,

אבל אם אין אחר שיתפלל, יכול להתפלל אפל' מוסף.

אכן, לענין תפילה מנחה וערבה, כתוב בבייחל לעיל (סי' קלב בקובטוט מס' מאמר קדישין סוף עמ' טז) שבימיים שבהם אין אמרות למןכח' ריא-אל או ר' אפיק' אין לאבל לזרות ש"ץ, ומשמע שאינו יכול לזרות ש"ץ אף למונחה וערבה בימים אלה, וכן הורה הגראם פינחסין (שורת רבבות אפרים ח"א סי' תמא) שלא יתפלל גם מנחה וערבי, וכן כתוב בגורי'ה קנייטקי (אור ישראל לרודקן עמי רעו), וכן בשותית ייד סופר (סי' לו אות ג) כתוב שזקן בעל הכתוב סופר לא נון לאבל להתפלל גם

הלוות ארבע פרשיות סיון רפואי

המשך מעמוד 298

[משועב ס'ק ז]

עד לא פשכה¹⁶).

(7) ובשנה שקרום שנה מעוררת, ישיברו י"ג החושיב עד הפעם הבאה שיקראו צchor, נוג' החותם סופר (מהרים ש'ק ספר המצות מזכזה תרה אותן ב) לבון בפרטות כי יצא לצעת ידי זכירת מוחית עמלך על תנאי, שן מבואר בגמ' ובבא מציעא בח, ב) שאבדה נשבחת לאחר ייב' חודש, וכן כתוב (פסחים נה, ב) גוירה על המת שישתבחת לאחר ייב' חודש, והרי במעשה עמלך יש מצוה לקרווא ולא לשבות.

[משועב ס'ק ח]

וילאקר שמוראל¹⁷.

(8) בטבע דעתה ולהתחילה את ההפטירה מפסק זה, כתוב העורך השלחן (ס"ה) בין שעוא ראש הפרשה.

שיהוינו רק אם כבר גללו אותו למקום קראת המפטיר, שעל ידי כך לא יצטרכו העורר להמתן, אבל אם לא גללו, יורוח טוב לגלגל את הספר החשי שעדרין מונה על הבימה, ולא לעבור על המצעה ולחתת את הספר הראשון.

(16) אם טעה ואמר קדיש לאחר הקראיה בספר הראשון, הביא הקח החיים (סי' ר' רבכ ס'ק מז) בשם שורית אמר אש (אויח סי' נא) שייחזור ואמר קדיש לאחר דקראייה בספר השני, בין שזקן יש בא להבדיל בין הקראיות לחובקה למפעיר, ואם לא יאמרו עד קדיש ריאה שהקראייה בספר השני אינה מוחבת היום. וכן כתוב בשותית אגרות משה (אויח סי' קא ענפ ג) שגם טעה ואמר קדיש לאחר שבעה קראיות אך עזיזן לא טירמו לקרווא את הפרשא של ענני היום, הרי זה כאשר קדיש באםצע הפרשא, וההור לזרם קדיש לאחר ריאה שיטים את ענני היום, וכן כתוב בשערו אפרים (שער ח סי' ז) [זראה במציג א"א ס'ק ה שההפק בדין זה].

חלהות חנבה סיון טרפֶּר

ג'מרא

שלפקני, רקיינו **'באים שלשליש'**, וכן בכל יום, ובן נזקנין (הנהמת מימי חיינו מהל' תפלה). **"באים שלמיין מתהילין"** (רו' **שם** בפ' **בכל יום**, וכן נזקנין (הנהמת מימי חיינו מהל' תפלה)). **"באים שלמיין מתהילין בימים** בשבת שבחגגה מוצאיין עני פירות, באחד קורא בפרשת (ה) **בשבוע ושבני קורא (ו)** בשל חנכה, (ז) יומפטיר זכי ושמחי. ואם חלו בו **שטי שבתות**, מפטיר בשניהם **יממיכים בנות דשלמה**: הנה ואם כל חמגה בשבח זו, (ח) מפטירין (ו) בשל חנכה (ונחגgs): **ב' אם חל ר'אש-חדר טבת בשבת מוציאין שלשה ספירים**, וקדוני **ששה** (ט) בפרשת השבוע, ובשנוי קורא אפס (ו) בשל ר'אש-חדר טבת מוציאין עני ספירים, קורא מפטיר בשל חנכה, (יא) **יומפטיר זכי ושמחי**. (יב) **יום חל ר'אש-חדר טבת מוציאין עני ספירים**, וקדוני באחד שלשה בשל לא-שוחר, ובשנוי קורא אפס של חנכה. **ב' אם טעה בתן (יא) וקורה רבייע בשל ר'אש-חדר, אם לא הוציאינו ספר שני (רו' אין אריך (ב) נן לקרות יותר, אבל אם הוציאינו ספר שני, (טו) מושום פבמו אריך (ו) (טו)?** **לקרות חקישי בשל חנכה:** הנה * **אם עשה הדוחיק לזריזות בשל חנכה (ו) אריך (ז) נן לסתוק**

שער תשבה

[3] לדורות. עמד'ם. וכן בתקופות דבקה וְכָבֵס וְכָשָׁלָתִישָׁלָת אֶת לַיְלָת
בקה בסוף בית'אפרים סקן זו לתאנן מיהיר זול בעמיה ש'ש' [7] להפסין,
ען בחספ'. וכן בקדאי'רומים מש' קהה פל טמי', וככבר שווית בקדאי'רומים סקן יי'
כבב' באידית יודר בה. פ'ש:

מכboro בראניאט ריבכען אל קייא רוא פְּנִימָה דְּאַזְמָנִינָה כְּמֵשׁ סְפִּין קָמָה, יְיָ, שִׁיל, מִ'א: (7) להנפקה.

באור הלה

(ג) **בשל ואישתורש.** דת' ר' קומס⁸: (*יא*) ומפтир ר' בני ישמע'י. וכך דעתך קומס (*ימ*) כיינו למקדים. אבל לעניין לרחות, פרטימי נטה צייר, ועוד, דברין דקורא בשל חנכה באחרונה, יש לנו פטור במא דטליק מה: (*יב*) ואם כל ראש-חנוך בחול. סדר קוריאת חנוכה בראש-חנוך בחול: מכיון פרשת הפסמיד פון עד זרביית חנוך, לו עד זונספה, ישנאל עד זונסבו, וזרבייע קזא בchanca (כמ"ג): (*יג*) וכן ר' רביעי בשל ואישתורש⁹, והוא קניין אם טעה ונודען בשכח חנכה¹⁰: (*יד*) אין צליך לך רחות יומי. דאן משאלתין בחתה, דראש-חנוך עקר; ואצלל (*יב*) אם נזכיר בוחלה קוריאת קרבילינו, אין לו מאר שרביעי עצמו יקרה קרבילווארה זו בשל חנכה קדום שיחוקם בפרשנות ואישתורש, דתנייה לה מבדוג ואין פון-לבני בזורה עשי אגניין, קרלעיל בסטון קמר, אללא מסחר שתרבעי הותיל לרחות בשל ראש-חנוך, ורבואו חמיליש אפיקני תקראי בספר תורה נשניין, אם הו זיאוין, בשל חנכה: (*טו*) כמוש פגמו. דמייסב לבטול הא דאקרין זבראש-חנוך אין מיטין על ארעהה, מלפוגם הפערתווה (*כט*): (*טז*) לרחות חמיטיש וכוב. ויאמר קרייש (*ימ*) אחיםינו. ואם אפרק קרייש אחר קרבילין, לא יאמץ אחר קרבילין, לא יאמץ אחר קרביליש: (*יז*) ארךיך להפסיק. עין בע"ז שפacob דהאי פסקא לא או רמסמא הוא ואין ארךיך להפסיק. אלא קורא פון בשל חנכה זבראיך זברא לאחרים בשל ראש-חנוך. עיין בע"ז באיר הילכה שברנון כל הפטרים שיש בזה: (*ח*) ובארח הילכה:

לונצ'ר האגדה

(7) מנגנונים: (1) אקווריום; (2) טרמיטריום; (3) מים חמים; (4) מים קרים; (5) מים חמים וקרים; (6) מים קרים וקרים; (7) מים חמים וקרים; (8) מים קרים וקרים; (9) מים חמים וקרים; (10) מים קרים וקרים; (11) מים חמים וקרים; (12) מים קרים וקרים; (13) מים חמים וקרים; (14) מים קרים וקרים; (15) מים חמים וקרים; (16) מים קרים וקרים; (17) מים חמים וקרים; (18) מים קרים וקרים; (19) מים חמים וקרים; (20) מים קרים וקרים; (21) מים חמים וקרים; (22) מים קרים וקרים; (23) מים חמים וקרים; (24) מים קרים וקרים; (25) מים חמים וקרים; (26) מים קרים וקרים; (27) מים חמים וקרים; (28) מים קרים וקרים; (29) מים חמים וקרים; (30) מים קרים וקרים; (31) מים חמים וקרים; (32) מים קרים וקרים; (33) מים חמים וקרים; (34) מים קרים וקרים; (35) מים חמים וקרים; (36) מים קרים וקרים; (37) מים חמים וקרים; (38) מים קרים וקרים; (39) מים חמים וקרים; (40) מים קרים וקרים; (41) מים חמים וקרים; (42) מים קרים וקרים; (43) מים חמים וקרים; (44) מים קרים וקרים; (45) מים חמים וקרים; (46) מים קרים וקרים; (47) מים חמים וקרים; (48) מים קרים וקרים; (49) מים חמים וקרים; (50) מים קרים וקרים;

I (France) : 01 80 91 62 91

Tél (Israël) : +972 774 66 03 32

contact@torah-box.com

